

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Găulică Andrei în numele inculpatului Jomiru Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

JOMIRU Ghenadie Nicolae, *născut la 09 octombrie 1974, originar din com. Ciuciuleni, r-nul Nisporeni și domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 18/1, ap. 36.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.01.2016 – 11.05.2016;

Instanța de apel: 10.06.2016 – 08.11.2016;

Instanța de recurs: 22.12.2016 – 01.02.2017.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 mai 2016, Jomiru Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Jomiru Gh. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Grinco I. privind recuperarea prejudiciului material și moral a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Jomiru Gh. în beneficiul lui Grinco I. a prejudiciului material în sumă de 7458,83 lei pentru cheltuielile suportate la înmormântarea lui Grinco E. și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, în total 17458,83 lei, celelalte capete de cerere privind recuperarea prejudiciului moral au fost respinse.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Jomiru Gh. la 18 aprilie 2014, aproximativ la ora 19:30, în timp ce se deplasa cu autocamionul de model „Renault” cu n/î NS AN 980 din direcția sat. Colonița spre direcția str. Meșterul Manole, ajungând la intersecția str. Transnistria cu str. Vadul lui Vodă din mun. Chișinău, unde este

trecere dirijată pentru pietoni, nu a asigurat securitatea la trafic, exprimată prin neacordarea trecerii pietonilor, nu a redus viteza sau chiar să oprească pentru a se asigura de securitatea manevrei sale, ca urmare a comis tamponarea pietonului Grinco E., născută la 11.06.1942, care traversa partea carosabilă a str. Transnistria, de la stînga spre dreapta, pe trecerea de pietoni la culoarea verde a semaforului pentru pietoni.

În rezultat, pietonul Grinco E. s-a ales cu leziuni corporale, după care a fost internată în secția de reanimare a spitalului de urgență, iar la data de 21 aprilie 2014 a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.63/831 D din 02.07.2014. lui Grinco E. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului acesteia.

În circumstanțele descrise, conducătorul auto Jomiru Gh. a încălcat cerințele prevederilor pct. 40.1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că, înaintea virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor și pct.53.3) al aceluiași Regulament, care prevede că în cazul virării la dreapta sau la stînga, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea bicicliștilor și conducătorilor de ciclomotoare care traversează acest carosabil pe pista pentru bicicliști, precum și pietonilor care traversează carosabilul drumului, pe care acesta urmează să vireze.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (3) lit. b) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, care a provocat decesul unei persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401 - 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jomiru Gh. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. La fel, procurorul a mai solicitat să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Grinco I., cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune în cuantum de 107458,83 lei.

Procurorul a menționat că prima instanță nu a luat în considerație faptul că, Jomiru Gh. a dat dovadă de lipsă totală de prudență la trafic și a manifestat neglijență față de obligațiile ce-i revin la trafic, iar aplicarea unei pedepse prea blânde față de inculpat nu va atinge scopul de reeducare a acestuia.

Astfel, apelantul a susținut că prima instanță a neglijat prevederile art. 2, 7 și 75 Cod penal, iar stabilirea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea reală a acesteia și cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen maxim ar putea crea condiții reale ca Jomiru Gh. în viitor să nu mai săvârșească infracțiuni analogice.

Totodată, procurorul a evidențiat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată la trecere dirijată pentru pietoni creând pericol prin metoda sa de conducere nu numai victimei, dar și altor participanți la trafic, în zonă cu risc mare de accidente, fără a se convinge de securitatea în trafic și doar întâmplarea în astfel de caz a putut evita cauzarea unor consecințe mult mai grave decât cele produse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Jomiru Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani și cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Grinco I. privind recuperarea prejudiciului material și moral a fost admisă integral și s-a dispus încasarea din contul lui Jomiru Gh. în beneficiul lui Grinco I. a sumei de 7458,83 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în total 107 458,83 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în cauza dată, just concluzionând că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Însă, la stabilirea pedepsei în privința lui Jomiru Gh. instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legale și, ca urmare, a fost comisă o eroare de drept, în partea individualizării pedepsei, ce urmează a fi corectată de către instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că incorect, la caz, au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal și suspendată condiționat executarea pedepsei, întrucât nu s-a luat în considerație factorii care au influențat inculpatul la comiterea acestei infracțiuni și anume: nu este încadrat în câmpul muncii, nu are careva ocupație permanentă care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv, mai mult ca atât Jomiru Gh. nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale și a consecințelor generate, nu a recunoscut vina, iar prejudiciul cauzat prin acțiunile acestuia nu a fost recuperat succesorului părții vătămate, din atare considerente pedeapsa stabilită de instanța de fond nu-și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul a recunoscut doar parțial acțiunea civilă, iar acțiunile acestuia sunt în legătură causală directă cu vătămarile corporale grave și decesul victimei Grinco E.

În ședința instanței de apel, s-a stabilit indubitabil faptul că, prejudiciul material solicitat de partea civilă în instanța de fond, în valoare de 7458,83 lei, ca cheltuieli pentru serviciile funerare, și-au găsit confirmarea prin înscrisurile anexate la f.d. 164-170, iar potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, instanța poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de

gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Reieșind din actele cauzei, instanța de apel a consemnat că succesorul părții vătămate Grinco I. a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, dat fiind că familia sa a suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către Jomiru Gh., ei au pierdut o persoană dragă, iar suma de 10 000 lei, încasată de către instanța de fond, se consideră prea mică pentru suferințele morale trăite de către familia defunctei.

În consecință, instanța de apel a considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral suma de 100 000 lei, care urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate Grinco I., care va avea efect compensatoriu pentru succesorul părții vătămate Grinco I. și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără just temei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Găulică A., acționînd în numele inculpatului, declară recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei nominalizate și pronunțarea unei noi hotărîri.

Recurentul susține că constatările instanței de apel cu privire la aceea că Jomiru Gh. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale și a consecințelor generate, nu corespunde realității. Faptul dat, se confirmă prin răspunsurile inculpatului și a succesorul părții vătămate I. Grinco, date în cadrul ședințelor de judecată din instanța de fond și cea de apel.

Constatarea instanței de apel, precum că Jomiru Gh. nu a recunoscut vinovăția nu corespunde realității, deoarece ultimul nu a contestat sentința, ceea ce denotă faptul că totuși inculpatul a recunoscut vina, conștientizînd pericolozitatea acțiunilor sale și a consecințelor generate.

De asemenea, recurentul susține că Jomiru Gh. a încercat să compenseze prejudiciu cauzat, dar succesorul părții vătămate Grinco I. a refuzat primirea banilor de la inculpat.

Un argument important ce ar convinge instanța de recurs că inculpatul a recunoscut săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. (b) Cod penal, în opinia recurentului, constă în aceea că urmărirea penală în cazul dat a fost efectuată superficial, incomplet, cu încălcări esențiale de procedură, declarațiile martorilor oculari fiind contradictorii, respectiv acestea nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare.

Rezultatele expertizei în comisie, care au stat la baza condamnării lui Jomiru Gh. denotă că experții au apreciat cu aproximație circumstanțele în care a fost comis accidentul rutier, mai mult că expertiza dată a fost efectuată după 18 luni de la momentul producerii accidentului dat.

Nici în timpul urmăririi penale, nici în urma cercetării judecătorești nu au fost administrate probe ce ar demonstra cu certitudine că inculpatul a încălcat neglijent normele Regulamentului Circulației Rutiere și ca rezultat a survenit tamponarea camionului cu victima, cu toate acestea inculpatul cunoscînd încălcările sus enumerate nu a contestat sentința, dar și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Completul de judecată a instanței de apel, pentru acceptarea încasării din contul lui Jomiru Gh. în beneficiu succesorului părții vătămate cu titlu de prejudiciu material a sumei de 7 458.83 lei și cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100 000 lei, s-a condus de prevederile art. 219 Cod procedură penală, art. 1398, 1422, 1423 Cod Civil, însă în opinia recurentului instanța de apel nu a motivat, argumentat legal, nici persoana responsabilă de răspundere materială și nici cuantumul încasat stabilit de acțiunea civilă înaintată în sumă totală de 107 458.83 lei.

Astfel, avocatul susține că mărimea prejudiciului stabilit de către instanța de apel, precum și persoana responsabilă de răspunderea materială trebuia să fie întemeiat și argumentată nu numai prin prisma prevederilor art. 219 Cod procedură penală, dar și prin prisma Legii nr. 1553 din 25.02.1998 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor față de călători cu toate modificările în vigoare.

De asemenea, recurentul menționează că instanța de apel la stabilirea cuantumului daunelor morale trebuia să se ghideze și de următoarele criterii: gradul de rudenie dintre victimă și partea civilă, de faptul dacă persoana care cere despăgubirea locuia sau nu în aceeași casă cu persoana decedată, precum și în dependență de salariu mediu pe economie în Republica Moldova și conform practicii țărilor europene și CtEDO.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de apărătorul inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Găulică A. în numele inculpatului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului ordinar deferit judecătii se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu rezultă din circumstanțele cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența pretensei încălcări.

Din conținutul cererii de recurs declarat se constată că titularul acesteia invocă ca temeiuri de drept pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și susține că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția și, în cauză, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel din două considerente, și anume că, în viziunea sa, greșit instanța a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și cu stabilirea executării pedepsei în penitenciar de tip deschis, precum și greșit a stabilit cuantumul prejudiciului moral cauzat părții civile în mărime de 100000 lei.

Analizând criticile formulate de recurent, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele punctate de apărător, ca fiind vădit nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

Or, efectuând o verificare a materialelor din dosar Colegiul conchide că la judecarea apelului declarat de procuror, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, atât în partea individualizării pedepsei în privința lui Jomiru Gh. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cât și în partea soluționării acțiunii civile.

În primul rând, în vederea susținerii acestei concluzii instanța de recurs rezultă din aceea că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Jomiru Gh.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale.

De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința lui Jomiru Gh. trebuie avut în vedere că, în urma acțiunilor ultimului, victimei i-au fost cauzate leziuni corporale grave, în urma cărora a survenit decesul acesteia.

În acest punct de analiză, Colegiul penal ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a lui în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă,

conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, este important de a menționa că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins de inculpat fără executarea efectivă a acesteia.

La caz, se constată că instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, a menționat că inculpatul a comis o infracțiune gravă din imprudență, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, nu este încadrat în câmpul muncii, nu are careva ocupație permanentă care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv, mai mult ca atât Jomiru Gh. nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale și a consecințelor generate, iar prejudiciul cauzat prin acțiunile acestuia nu au fost recuperate și din atare considerente pedeapsa stabilită de prima instanță nu-și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pentru toate argumentele anterior prezentate, Colegiul penal la fel consideră că, în cauza deferită judecării, prima instanță nu a ținut seama de prevederile expuse supra și, ca rezultat, a individualizat greșit pedeapsa în privința lui Jomiru Gh. Or, în speța dată, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, după cum corect a fost menționat și de instanța de apel, nu poate fi aplicată, reieșind din împrejurările săvârșirii infracțiunii descrise detaliat în actul de sesizare a instanței, precum și ținând seama de statuările instanței de apel privitor la persoana inculpatului și comportamentul acestuia.

Mai mult, contrar celor susținute de recurent, instanța de recurs este ferm convinsă că, în speța dată, s-a demonstrat indubitabil legătura causală între încălcarea regulilor securității circulației rutiere de către Jomiru Gh. și consecințele excepțional de grave survenite, decesul unei persoane.

Pe de altă parte, Colegiul consideră relevant de a remarca că, recunoașterea vinovăției de către inculpat urmează să fie expusă expres în fața instanței, dar nu să fie prezumată de instanță, după cum pledează avocatul făcând trimitere la faptul că inculpatul nu a contestat sentința, iar prin aceasta se deduce că dînsul a recunoscut vina și a realizat caracterul prejudiciabil al faptei infracționale comise.

La fel, instanța de recurs nu poate fi de acord cu poziția părții apărării și nu poate considera ca recunoaștere a vinovăției faptul că inculpatul, pretinde că a observat și cunoștea despre careva încălcări admise de organul de urmărire penală la etapa respectivă a procedurilor, însă nu le-a contestat deoarece își recunoaște vinovăția.

Drept urmare, Colegiul penal găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea solicitării de a menține sentința și constată că concluzia instanței de apel, privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea față de Jomiru Gh. a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Pe cale de consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor din art. 61 și 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea

pedepsei în privința inculpatului, aplicându-i acestuia o pedeapsă proporțională faptei săvârșite și consecințelor survenite.

În continuare, în vederea respingerii celorlalte capete de cerere, și anume privitor la aceea că instanța de apel greșit a dispus admiterea integrală a acțiunii civile, Colegiul expune următoarele.

Așadar, potrivit sentinței instanța de fond, judecând cauza, a dispus admiterea parțială a acțiunii civile, cu dispunerea încasării de la Jomiru Gh. în beneficiul lui Grinco I. a prejudiciului material în sumă de 7458,83 lei pentru cheltuielile suportate la înmormântarea lui Grinco E. și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, în total 17458,83 lei, celelalte capete de cerere privind recuperarea prejudiciului moral au fost respinse.

Pe când partea civilă, în acțiunea sa a solicitat instanței acordarea sumei de 100000 lei, ca recompensă pentru prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Procurorul-apelant în cerințele formulate în fața instanței de apel a solicitat, printre altele și admiterea integrală a acțiunii civile.

Curtea de apel, verificând în această parte sentința a statuat că acțiunea civilă urmează a fi admisă integral, cu dispunerea încasării prejudiciului moral în quantum de 100000 lei, dat fiind că familia părții vătămate a suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către Jomiru Gh., au pierdut o persoană dragă, iar suma de 10 000 lei, stabilită de către prima instanță, se consideră prea mică pentru suferințele morale trăite de către familia defunctei.

Colegiul penal consideră că justificat instanța de apel a apreciat că quantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 100000 lei, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale în caz de deces prezintă o modalitate distinctă, care constă în dreptul persoanelor apropiate victimei decedate, la repararea propriului lor prejudiciu afectiv, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

În cazul decesului persoanei în urma săvârșirii unei infracțiuni, acțiunea civilă privind repararea daunei morale poate fi intentată de către persoanele fizice cărora le-au fost cauzate prejudicii morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Respectiv, succesorul părții vătămate Grinco I., care este fiica victimei avea tot dreptul de a înainta acțiunea civilă în cazul dat și de a solicita recuperarea prejudiciului moral și material cauzat de inculpat.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor contra persoanei, soldate cu decesul victimei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale, care au fost cauzate prin fapta infracțională săvârșită de inculpat, precum și toate consecințele acesteia.

Mai mult ca atât, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică careva suferințe

psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, instanța poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că Grinco I., a trecut prin grea suferință condiționată de decesul mamei sale, Grinco E., iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpat prin contra-echivalent bănesc în sumă de 100.000 lei, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral suferit.

Or, trasarea acestei concluzii, în opinia Colegiului penal, a avut la bază niște argumente temeinice și relevante, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor cauzei date.

Reieșind din baza factologică expusă mai sus, se conchide că corect instanța de apel a dispus condamnarea lui Jomiru Gh. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și a soluționat acțiunea civilă, mai mult, instanța de recurs se raliază celor expuse în partea descriptivă a deciziei atacate în vederea motivării acestei soluții, iar criticele părții apărării le consideră nefondate.

Pe cale de consecință, în virtutea considerentelor consemnate în partea descriptivă a prezentei decizii, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Jomiru Gh. și nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare, menținînd decizia instanței de apel.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Găulică Andrei în numele inculpatului Jomiru Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Jomiru Ghenadie Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 februarie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru